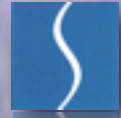

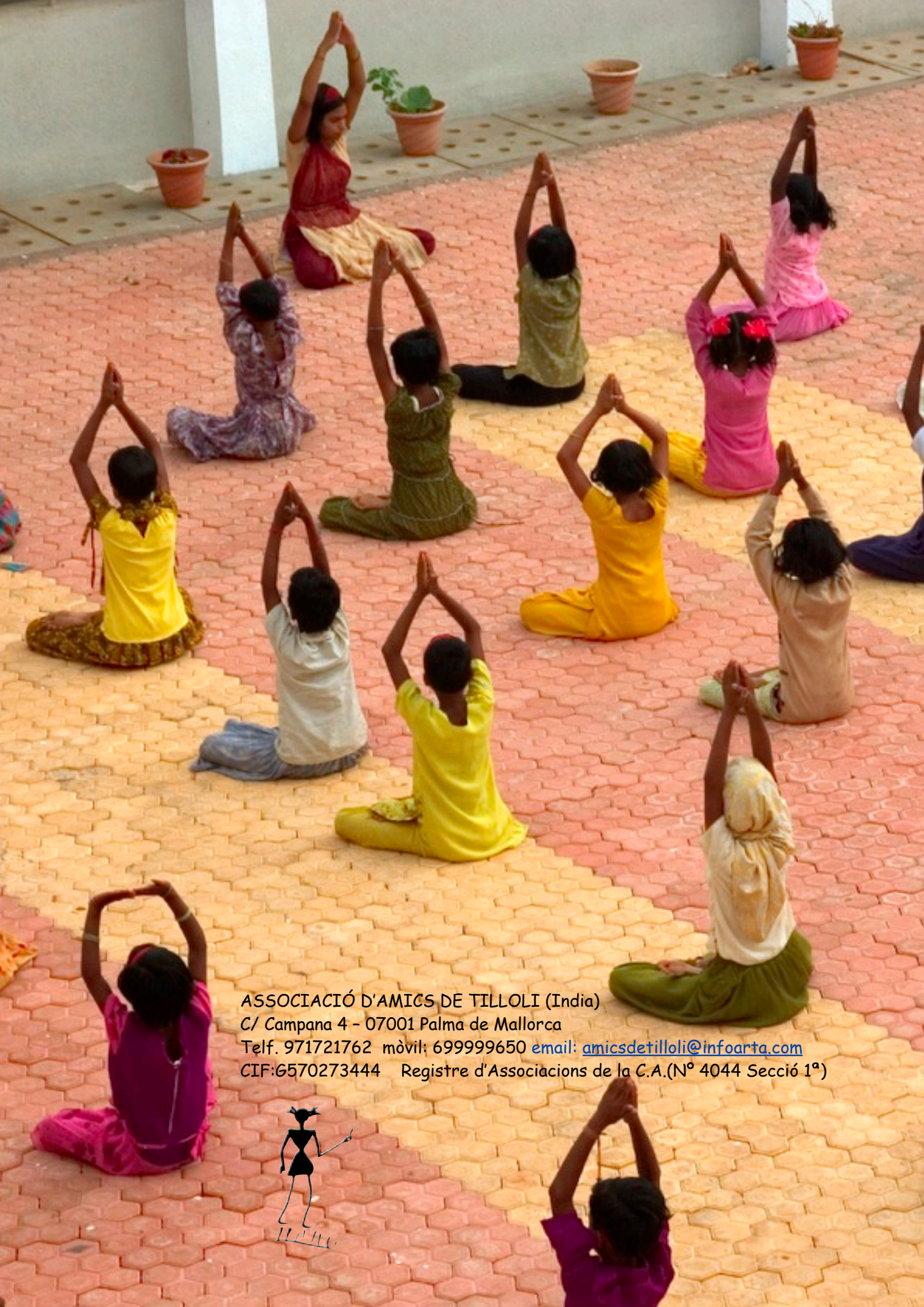
Fundació “Studium Aureum”

Gabriel Fauré

Requiem (versió original)

*Temporada 2009-2010, concert n. 4
Església de Sant Francesc, dilluns 22 de febrer*

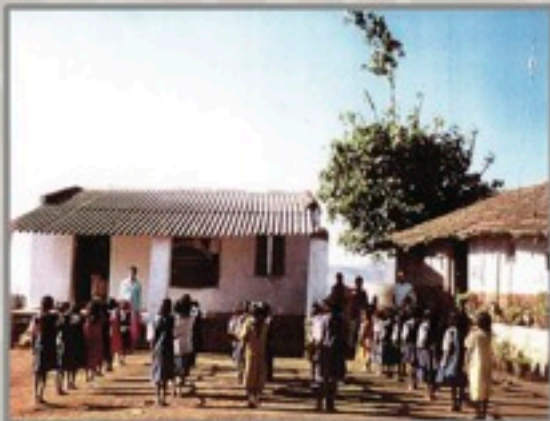
ASSOCIACIÓ D'AMICS DE TILLOLI (India)
C/ Campana 4 - 07001 Palma de Mallorca
Telf. 971721762 mòvil: 699999650 email: amicsdetilloli@infoarta.com
CIF:G570273444 Registre d'Associacions de la C.A.(Nº 4044 Secció 1ª)

ASSOCIACIÓ D'AMICS DE TILLOLI

Escola inaugurada el 1996

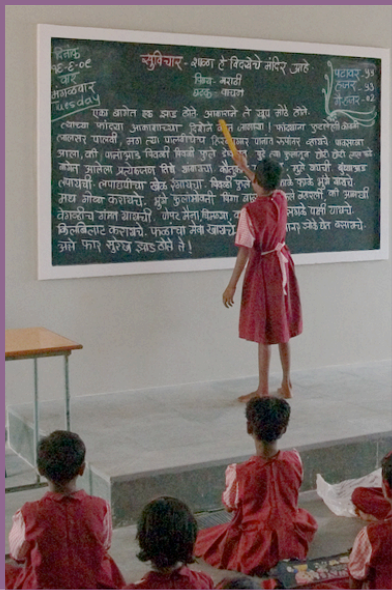
Cerimònia d'inauguració curs 2009-2010

Des de l'any 2005 fins el curs passat 2009 han acabat els seus estudis a l'escola 146 alumnes, de les que 105 estan en estudis superiors i 26 en Formació Professional.

El nostre objectiu de oferir a les dones noves possibilitats de futur, alienes a la del matrimoni, s'ha complert. De totes elles, només n'han casat a 4.

L'escola i l'intermat en l'actualitat

Escola internat "La llum en el coneixement"
Actualment el nombre d'alumnes és de 606 nines

El rèquiem de Gabriel Fauré

EL TEXT

"S'ha dit que el meu Rèquiem no expressa la por a la mort i hi ha hagut qui l'ha anomenat un amanyac de la mort. Doncs bé, és que així és com veig jo la mort: com un feliç alliberament, una aspiració a una felicitat superior, més que no una penosa experiència. ... Quant al meu Rèquiem, potser també he volgut jo escapar del pensament més habitual, després de tants anys acompanyant a l'orgue serveis fúnebres! M'ho sé tot de memòria. Jo vaig voler escriure una mica diferent."

Això és el que el propi Fauré va escriure sobre el seu Rèquiem, no és estrany, doncs, que el text respongui a aquesta intencionalitat expressa del compositor. En el moment de l'estrena, el 16 de gener de 1888, hi havia cinc moviments: un Introit i Kyrie, el Sanctus, Pie Jesu, Agnus Dei i in Paradisum. El 1889 va afegir un Ofertori, i també va afegir una versió del Libera me que havia escrit per a baríton i orgue uns dotze anys abans. Aquesta versió del Rèquiem va ser estrenada a la Madeleine de París, el gener de 1893.

Es tracta, doncs, d'una versió molt innovadora: Fauré ajusta el tradicional ordre litúrgic ometent la Seqüència (que compren el Dies irae i el Rex tremendae) y afegix el "In Paradisum", que procedeix del Responsorí de difunts, corresponent a la cerimònia pròpia d'enterrament; desapareix, doncs, l'apocalíptic horror de la ira de Déu, i apareix, contràriament, una serena i definitiva visió confortable del cel.

Fauré parteix de l'estàndard del text llatí sagrat, però es mostra lliure per adaptar el text, inserint paraules i deixant de banda frases, tal com convenia a la seva visió.

Fauré va dir que veia a la mort "com un alliberament feliç, una aspiració cap a la felicitat de l'altra vida, més que com un pas dolorós de distància." Per aquesta raó, Fauré omet per complet el segment *Sequentia*, amb les seves visions de la ira i el foc de l'infern, i afegix el Pie Jesu i in Paradisum, que no formen part del Rèquiem pròpiament dit, però que subratllen la concessió de descans etern després de la mort. Efectivament, el Rèquiem de Fauré està dominat de principi a fi per un sentiment molt humà de la fe en el descans etern.

Algunes particularitats del text:

A l'Ofertori Fauré fa una versió selectiva: ens alliberem les ànimes de tots els morts, no només defunctorum omnium fidelium (tots els fidels difunts). S'omet el text, *sed eas repraesentet signifer Sanctus Michael in lucem sanctam* (que Sant Miquel, l'abanderat, les presenti a la santa llum), i només s'invoca la promesa a Abraham una sola vegada, durant l'ària de baríton, *Hostias*.

Per al proper moviment, el Sanctus, Fauré se salta el *Benedictus* que estaria present en un estàndard de missa

de Rèquiem. En el seu lloc, apareix el Pie Jesu per a soprano solista amb la repetició del final de la seqüència (dona eis requiem), on Fauré avança el moviment que segueix (Agnus Dei) afegint la paraula *semipiternam*.

Fauré omet el moviment *Comunio*, en el seu lloc apareix el *Libera me*, una part del responsorí que normalment segueix a la Missa de Rèquiem. Aquesta part és l'única visió del Dia del Judici Final, encara que la veu del baríton solista i l'uníson coral al final del moviment, així com el propi text, posen aquestes visions del foc de l'infern en una escala molt més personal. Sembla que Fauré va escollir aquest text, en lloc de la de la seqüència tradicional, ja que inclou el text *Requiem aeternam* una vegada més, cohesionant els últims dos moviments i lligant-los en un gran cicle.

Finalment, Fauré fa que segueixi al moviment anterior, amb una sola veu de baríton, la seva visió personal del Regne del Cel cantat per un cor de sopranos angelical. Aquest text també està fora de la tradicional Missa de Rèquiem, una antifona que sol ser cantada durant l'enterrament en si. Antifona que reforça la visió que té Fauré de la mort com un alliberament, més que com un turment. L'obra acaba amb la mateixa paraula amb la qual comença: *Requiem* (el descans).

Gabriel Fauré a l'orgue de La Madeleine

El réquiem de Gabriel Fauré

EL TEXTO

"Se ha dicho que mi Réquiem no expresa el miedo a la muerte y ha habido quien lo ha llamado un arrullo de la muerte. Pues bien, es que así es cómo veo yo la muerte: como una feliz liberación, una aspiración a una felicidad superior, más que una penosa experiencia. ... En cuanto a mi Réquiem, quizás también he querido yo escapar del pensamiento más habitual, tras tantos años acompañando al órgano servicios fúnebres! Me lo sé todo de memoria. Yo quise escribir algo diferente."

Esto es lo que el propio Fauré escribió sobre su Réquiem, no es extraño, pues, que el texto responda a esta intencionalidad expresa del compositor. En el momento del estreno, el 16 de enero de 1888, había cinco movimientos: un *Introito* y *Kyrie*, el *Sanctus*, *Pie Jesu*, *Agnus Dei* y *in Paradisum*. El 1889 añadió un *Ofertorio*, y también añadió una versión del *Libera me* que había escrito para barítono y órgano unos doce años antes. Esta versión del Réquiem fue estrenada en la Madeleine de París, en enero de 1893 .

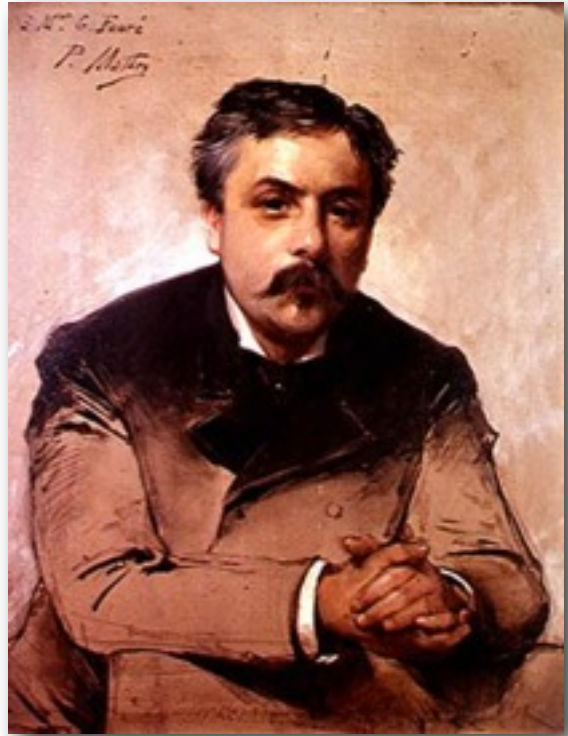
Se trata, pues, de una versión muy innovadora: Fauré ajusta el tradicional orden litúrgico omitiendo la *Secuencia* (que comprende el *Dies irae* y el *Rex tremendae*) y añade el "*In Paradisum*", que procede del Responsorio de difuntos, correspondiente a la ceremonia propia de entierro; desaparece, pues, el apocalíptico horror de la ira de Dios, y aparece, contrariamente, una serena y definitiva visión confortable del cielo.

Fauré parte del estándar del texto latino sagrado, pero se muestra libre para adaptar el texto, insertando palabras y dejando frases, tal y como convenía a su visión.

Fauré dijo que veía a la muerte "como una liberación feliz, una aspiración hacia la felicidad de la otra vida, más que como un paso doloroso de distancia." Por esta razón, Fauré omite por completo el segmento *Sequentia*, con sus visiones de la ira y el fuego del infierno, y añade el *Pie Jesu* y *in Paradisum*, que no forman parte del Réquiem propiamente dicho, pero que subrayan la concesión del descanso eterno después de la muerte. Efectivamente, el Réquiem de Fauré está dominado de principio a fin por un sentimiento muy humano de la fe en el descanso eterno.

Algunas particularidades del texto:

En el Ofertorio Fauré hace una versión selectiva: nos liberamos las almas de todos los muertos, no sólo *defunctorum omnium fidelium* (todos los fieles difuntos). Se omite el texto, *sed eas repraesentet signifer Sanctus Michael in lucem sanctam* (que San Miguel, el abanderado, las presente a la santa luz), y sólo se invoca la promesa a Abraham una sola vez, durante el aria de barítono, *Hostias*.

En el siguiente movimiento, el *Sanctus*, Fauré se salta el *Benedictus* que estaría presente en un estándar de misa de Réquiem. En su lugar, aparece el *Pie Jesu* para soprano solista con la repetición del final de la secuencia (*dona eis requiem*), donde Fauré adelanta el movimiento que sigue (*Agnus Dei*) añadiendo la palabra *semipiternam*.

Fauré omite el movimiento *Comunio*, en su lugar aparece el *Libera me*, una parte del responsorio que normalmente sigue a la Misa de Réquiem. Esta parte es la única visión del Día del Juicio Final, aunque la voz del barítono solista y el unísono coral al final del movimiento, así como el propio texto, ponen estas visiones del fuego del infierno en una escala muy personal. Parece que Fauré escogió este texto, en lugar de la de la secuencia tradicional, ya que incluye el texto *Requiem aeternam* una vez más, cohesionando los últimos dos movimientos y uniéndolos en un gran ciclo. Finalmente, Fauré hace que siga al movimiento anterior, con una sola voz de barítono, su visión personal del Reino del Cielo cantado por un coro de sopranos angelical. Este texto también está fuera de la tradicional Misa de Réquiem, una antífona que suele ser cantada durante la entierro en sí. Antífona que refuerza la visión que tiene Fauré de la muerte como una liberación, más que como un tormento. La obra acaba con la misma palabra con la cual empieza: *Requiem* (el descanso).

Cantique de Jean Racine

Verbe égal au tres Haut,
 Notre unique espérance,
 Jour éternel de la terre
 Et des cieux, de la paisible nuit,
 Nous rompons le silence.
 Divin Sauveur jette sur nous les yeux,
 Répands sur nous
 Le feu de ta grace puissante,
 Que tout l'enfer,
 Fuie au son de ta voix,
 Dissipe le sommeil d'une ame
 languissante, Qui la conduit a l'oubli de
 tes lois,
 O Christ sois favorable
 A ce peuple fidele
 Pour te bénir maintenant rassemblé.
 Reçois les chants qu'il offre
 A tagloire immortelle et de tes dons
 Qu'il retourne comblé

REQUIEM**INTROITUS**

Requiem aeternam dona eis, Domine,
 et lux perpetua luceat eis.
 Te decet hymnus, Deus, in Sion,
 et tibi reddetur votum in Jerusalem.
 Exaudi orationem meam;
 ad te omnis caro veniet.

KYRIE

Kyrie eleison.
 Christe eleison.
 Kyrie eleison.

OFFERTORIUM

Domine Jesu Christe, Rex gloriae,
 libera animas defunctorum
 de poenis inferni,
 et de profundo lacu.
 Libera eas de ore leonis,
 ne absorbeat eas tartarus,
 ne cadant in obscurum.

Hostias et preces tibi,
 Domine, laudis offerimus.
 Tu suscipe pro animabus illis
 quarum hodie memoriam facimus.
 Fac eas, Domine,
 de morte transire ad vitam,
 quam olim Abrahae promisisti,
 et semini eius.

Càntic de Jean Racine

Verb igual a l'Altíssim,
 la nostra única esperança.
 Dia etern de la terra
 i els cels; trenquem el silenci
 de l'afable nit.
 Diví Salvador dirigeix sobre nosaltres la
 teva mirada. Expandeix sobre nosaltres
 el foc de la teva poderosa gràcia,
 que tot l'infern desaparegui
 amb el so de la teva veu.
 Dissipa el somni d'un ànima que
 llangueix,
 i la condueix a l'oblit de les teves lleis.
 O Crist, siguis favorable
 a aquest poble fidel
 ara reunit per a beneir-te.
 Rep els cants que ofereix
 a la teva glòria immortal
 i sacia'l dels teus dons.

REQUIEM**INTROITUS**

Concedeix el descans etern, Senyor,
 i que brilli la llum perpètua per a ells.
 A Sion canten dignament les teves
 lloances i a Jerusalem t'ofereixen
 sacrificis. Escolta la meva pregària,
 cap a tu vendrà tota carn.

KYRIE

Senyor, tingueu pietat de nosaltres.
 Crist, tingueu pietat de nosaltres.
 Senyor, tingueu pietat de nosaltres.

OFERTORI

Oh, Senyor Jesús Crist, Rei de la Glòria,
 allibera les ànimes dels morts
 del càstig infernal,
 i del profund abisme.
 Allibera'ls de la boca del lleó,
 no deixis que l'infern els s'empassi,
 no els deixi caure en la foscor.

Sacrificis i pregàries de lloança
 t'oferim, Senyor.
 Accepta'ls per les ànimes
 d'aquells que commemorem avui.
 Senyor, fes que passin
 de la mort a la vida,
 com una vegada vares prometre a
 Abraham i a la seva descendència.

Cantico de Jean Racine

Verbo igual al Altísimo,
 nuestra única esperanza.
 Dia eterno de la tierra
 y los cielos; de la apacible noche
 rompemos el silencio.
 Divino Salvador dirige sobre nosotros
 tu mirada. Expande sobre nosotros
 el fuego de tu poderosa gracia,
 que todo el infierno
 desaparezca con el sonido de Tu voz.
 Disipa el sueño de un alma que
 languidece,
 y la conduce al olvido de tus leyes.
 O Cristo, se favorable
 a este pueblo fiel
 ahora reunido para bendecirte.
 Recibe los cantos que ofrece
 a tu gloria inmortal
 y sacíalo de tus dones.

REQUIEM**INTROITUS**

Dales Señor, el eterno descanso,
 y que la luz perpétua los ilumine, Señor.
 En Sión cantan dignamente tus
 alabanzas, y en Jerusalén te ofrecen
 sacrificios. Escucha mis plegarias, hacia
 ti vendrá toda carne.

KYRIE

Señor, ten piedad.
 Cristo ten piedad.
 Señor ten piedad.

OFERTORIO

Señor, Jesucristo, Rey de gloria,
 libera las almas de los difuntos
 de las llamas del Infierno
 y del Abismo sin fondo.
 Libéralas de la boca del león para que el
 abismo horrible no los engulla y no
 caigan en los lazos de las tinieblas.

Súplicas y alabanzas,
 Señor, te ofrecemos en sacrificio.
 Acéptalas en nombre de las almas en
 cuya memoria hoy las hacemos.
 Hazlas pasar, Señor,
 de la muerte a la vida,
 como antaño prometiste a Abraham
 y a su descendencia.

SANCTUS

Sanctus, sanctus, sanctus,
 Dominus Deus Sabaoth.
 Pleni sunt coeli et terra
 gloria tua.
 Hosanna in excelsis.

PIE JESU

Pie Jesu Domine,
 dona eis requiem,
 requiem sempiternam.

ANGUS DEI

Agnus Dei,
 qui tollis peccata mundi,
 dona eis requiem,
 requiem sempiternam.

LUX AETERNA

Lux aeterna luceat eis, Domine,
 cum sanctis tuis in aeternum,
 quia pius es.
 Requiem aeternam, dona eis, Domine,
 et lux perpetua luceat eis.

LIBERA ME

Libera me, Domine,
 de morte aeterna,
 in die illa tremenda quando coeli
 movendi sunt et terra,
 dum veneris judicare
 saeculum per ignem
 Tremens factus sum ego, et timeo
 dum discussio venerit,
 atque ventura ira.
 Dies illa, dies irae,
 calamitatis et miseriae,
 dies magna et amara valde.
 Requiem aeternam, dona eis, Domine,
 et lux perpetua luceat eis.

IN PARADISUM

In paradisu deducant te angeli,
 in tuo adventu
 suscipiant te martyres,
 et perducant te
 in civitatem sanctam Jerusalem.
 Chorus angelorum te suscipiat,
 et cum Lazaro quondam paupere
 aeternam habeas requiem.

SANT

Sant, Sant, Sant,
 Senyor, Déu dels Exèrcits.
 El cel i la terra estan plens
 de la teva glòria.
 Hosanna a les altures!

MISERICORDIÓS JESÚS

Misericordiós Senyor Jesús,
 dóna'ls el descans,
 el descans etern.

ANYELL DE DÉU

Anyell de Déu,
 que treus els pecats del món,
 dóna'ls el descans,
 el descans etern.

LLUM ETERNA

Que pugui brillar la llum eterna per a
 ells, Senyor, amb els seus sants, per a
 l'eternitat, perquè tu ets misericordiós.
 Concedeix el descans etern, Senyor, i
 que brilli la llum perpètua per a ells.

ALLIBERA'M

Allibera'm, Senyor,
 de la mort eterna,
 en aquell dia de terror,
 quan els cels i la terra tremolin,
 quan vendràs a jutjar
 el món amb el foc.
 Estic tremolant, i tenc por,
 mentre arriba el judici
 i la ira que vendrà.
 O aquell dia, aquell dia de la ira,
 de la calamitat i la misèria,
 dia gran i molt amarg.
 Concedeix el descans etern, Senyor,
 i que brilli la llum perpètua per a ells.

AL PARADÍS

Que els àngels et portin al paradís;
 que a la teva arribada
 et rebin els màrtirs,
 i et condueixin
 a la ciutat santa de Jerusalem.
 Que el cor dels àngels et rebi,
 i amb Llätzer, que una vegada va ser un
 pobre, puguis tenir un etern descans.

SANTO

Santo, Santo, Santo es el Señor;
 Dios de las fuerzas celestiales.
 Llenos están el cielo y la tierra
 de vuestra gloria.
 Hosanna en las alturas.

PIADOSO JESÚS

Señor Jesús Piadoso,
 dales el descanso,
 dales el descanso eterno.

CORDERO DE DIOS

Cordero de Dios,
 que quitas el pecado del mundo,
 dales el descanso,
 el eterno descanso.

LUZ ETERNA

Qué la luz eterna brille para ellos,
 Señor, junto con tus santos, para toda la
 eternidad, porque tu eres misericordioso.
 Dales, Señor, el descanso eterno i que
 brille para ellos la luz perpétua.

LIBÉRAME

Líbrame, Señor,
 de la muerte eterna,
 en aquel tremendo día,
 cuando tiemblen los cielos y la tierra,
 cuando vengas a juzgar
 al mundo con el fuego.
 Temblando estoy y temo,
 mientras llega el juicio
 y la ira venidera.
 Día aquel, día de ira,
 de calamidad y miseria,
 día grande y amargo.
 Dales, Señor, el descanso eterno,
 y brille ante sus ojos la luz perpétua.

AL PARAISO

Al paraíso te conduzcan los Ángeles;
 a tu llegada te reciban
 los mártires,
 y te conduzcan
 a la ciudad santa de Jerusalén.
 El coro de los ángeles te reciba,
 y con Lázaro, otrora pobre,
 tengas el eterno descanso.

GABRIEL FAURÉ 1845-1924

CANTIQUE DE JEAN RACINE op. 11 per a cor i orquestra de cambra
(Transcripció John Rutter)

REQUIEM op. 48 per a solistes, cor, orquestra de cambra i orgue
(versió original, edició John Rutter)

Introit et Kyrie
(cor)

Offertoire
(baryton et cor)

Sanctus
(cor)

Pie Jesu
(soprano)

Agnus Dei
(cor)

Libera me
(baryton et cor)

In Paradisum
(cor)

STUDIUM

Solistes:

Joana Llabrés, soprano

Pau Bordas, baríton

Orquestra:

Violí solista:

Jose Manuel Álvarez

Violes primeres:

Alejandro Garrido, Fernando Villegas, Sonia Krasnova

Violes segones:

Francesc Gaya, kepa Artetxe, Marta Hatle

Violoncels primers:

Cristophe Coin, Miquel Àngel Aguiló, Gabriel Fiol

Violoncels segons:

Emmanuel Geibel, Dmitry Struchkov, Joana Gual

Contrabaix:

Francesc Aguiló

Arpa:

Cristina Badía

Trompes:

Nigel Carter i Joan Ramon Xamena

Orgue:

Arnau Reynés

Cor:

Sopranos:

M José Campaner, Bàrbara Femenies, Maria Grimalt, M Antònia Mateu,
M Antònia Riutort, Margarita Rodríguez, Francesca M Salas,

Contralts:

Amelia Forteza, Joana Furió, Petra Genestra, Montserrat Sobrevias,
M Gràcia Salas, Frédérique Sizaret, M del Mar Tugores

Tenors:

Pau Juaneda, Guillem Nicolau, Eusebi Minguell,
Miquel Àngel Muñoz, Marcelo Pinto, Joan Serra

Baixos:

Joan Brunet, Guillem Cortés, Pere Deyà,
Llorenç Melià, Nicolau Serra, Joan Carles Simó,

Director:

Carles Ponseti i Verdaguer

TOR Antoni Martorell

Vesteix l'hàbit de la TOR el 9 d'octubre de 1927 en La Porciúncula, professant els primers vots en el mateix convent el 5 de setembre de 1929. Emet la professió solemne en S. Francesc de Palma el dia 15 de novembre de 1936. És ordenat prevere a Palma el dia 7 de març de 1937 pel bisbe de Mallorca Mons. José Miralles Esbert. Els cursos Humanitats els realitza en els convents d'Artà, Lluçmajor, Palma i La Porciúncula. La Filosofia en La Porciúncula i la Teologia a Roma. En 1932 va obtenir el batxillerat en Teologia per la P.O. Gregoriana de Roma.

Després de l'ordenació va ser professor en el Seminari de La Porciúncula. Ensenya diverses matèries d'Humanitats (1937-40) i Teologia Dogmàtica i Moral als seminaristes majors (1944-46).

Superior del Col·legi Major de la Immaculada Concepció de la Província Espanyola de la TOR a Roma en els anys: 1943-47; 1949-64; 1970-81. Mestre d'estudiants professors en el mateix col·legi de Roma: 1940-42 i 1947-67.

En 1951 va ser triat Conseller General de l'Ordre (TOR), la seu de la qual se situa en el convent dels Sts. Cosme i Damià de Roma. Ofici que va exercir fins a 1959.

L'últim decenni de la seva estada en la Ciutat Eterna, col·laborava com animador litúrgic en la parròquia de La Nativitat d'aquesta mateixa ciutat i exercia com a capellà de la Cúria General de les Mercedàries de la Caritat. Al juliol de 1982 va ser destinat al convent de Sant Francesc de Palma de Mallorca, on resideix fins al moment de la seva caiguda.

VIDA MUSICAL:

Va iniciar els seus estudis musicals en el Seminari de La Porciúncula, estudiant piano, violí i harmonia, amb els mestres José Picó i Fr. R. Ginard Amorós. Va estudiar piano en els conservatoris de Palma de Mallorca i València, obtenint un primer premi i un altre premi extraordinari en Harmonia Superior (1941) i aconseguint el diploma de "Piano Superior" (1943). Durant aquests anys va ser deixeble dels mestres Jaume Roig, Ignaci Segura, Rafel Vic i de Juan Dt. Thomás. Ja sacerdot, a Roma, estudia Composició, Cant Gregorià i Direcció Coral en el Pontifici Institut de Música Sacra, obtenint el Magisteri en Composició Sagrada (1948), i Cant Gregorià (1951). Va ser deixeble dels mestres Cassimiri, Vignanelli, Bobici, H. Anglès, I. Moricone i Licino Refice.

Va exercir l'ofici de mestre de capella i organista de l'Església Nacional Nordamericana a Roma, basílica de Sta. Susana (1947-82). Professor de Polifonia clàssica i moderna en el Pontifici Col·legi Nordamericà de Roma (1954-70).

Va Ser nomenat pel papa Pau VI, membre de la Comissió Diocesana de Música Sacra de Roma (6 maig 1965) i triat director de la mateixa en 1970 (2 febrer). Essent director d'aquesta comissió va organitzar 24 cursos de "Aggiornamento liturgico-musicale", formació musical per a Directores de cor i Responsables del cant litúrgic en el Seminari Romà de S. Joan Laterà.

Professor de música i cant coral en diversos instituts de Roma: "Centro Mater Gratiae", "Associazione Italiana Santa Cecilia", "Pontifici Institut de San Leone Magno"...

Entre els anys 1971-82 va organitzar una sèrie de Setmanes pastorals de música per a la litúrgia en llengua vernacle a Palma de Mallorca. Fruit d'aquestes setmanes es va publicar el manual: "Celebrem el Senyor" (1982).

El 2001 es va inaugurar a Inca, Mallorca, la primera escola d'orgue clàssic de Mallorca, amb el nom de "Escola Antoni Martorell". El 2003 s'inauguren els Festivals Internacionals d'orgue Antoni Martorell.

El 8 de novembre de 2003, té lloc a Roma, en la Sala Pau VI, l'estrena musical: "Variazioni i fuga per grand'organo sul corale popolare -Girau a mi la vostra mirada-" i "Canticum Paschale" en rondó. Visió al·legòrica de l'exaltació a la glòria del Bt. Juan Nepomuceno Zegri, fundador de la HH. Mercedàries de la Caritat.

14 setembre 2006, l'Orquestra Simfònica de Palma, la Capella Mallorquina, el Collegium Vocale i el Cor Carmina interpreten en el Auditorium de Palma de Mallorca "L'ENZE evocació simfònica" i el "CANTICUM PASCHALE in Va rondar".

En Nadal de 2006 s'estrena en la Catedral de Mallorca, la seva última gran composició "La processó dels profetes".

En el Teatre Principal de Palma de Mallorca, en el 2007, en el marc de la clausura del centenari de Sta. Isabel d'Hongria, estrena la composició titulada: "Il canticum delle creature". Interpretada per la Coral Universitària i l'Orquestra Simfònica de la Ciutat de Palma.

Julio 2007 el P. Martorell és rebut pel papa Benet XVI i presenta l'obra musical.

En el 2008 va poder veure realitzada una de les seves més grans aspiracions la restauració- rehabilitació de l'òrgan de la basílica de S. Francisco de Palma. Labor a la qual es va dedicar els últims anys de la seva vida (2004-2008).

*Temporada 2009-2010, concert n. 5
S'aljub (Es Baluard), dilluns 29 de març*

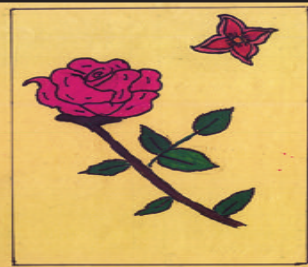
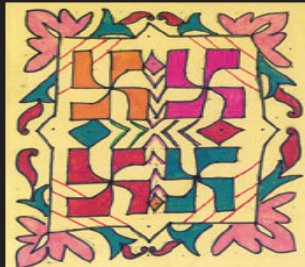
“El lied i la balada romàntiques” (IV)

Fundació “Studium Aureum”

Johannes Brahms

Hugo Wolf

Josef G. Rheinberger

ASSOCIACIÓ D'AMICS DE TILLOLI (India)
 Telf. 971721762 mòbil: 699999650
 email: amicsdetilloli@infoarta.com

Institut d'Estudis Balearics

Ajuntament de Palma

MOLT A BE
flor artesanía decoración

BANCA MARCH

Diario de Mallorca

Ràdio i Televisió de Mallorca

PPB
Paisatges i Obra Civil

Taller
d'instruments

